

[Undervisningsministeren]

om, hvordan man på alle områder kan lave længere uddannelser. Det skaber jo restgrupper. Medmindre man har en filosofi om, at alle kan motiveres til at fortsætte længere i det boglige uddannelsessystem, så synes jeg, at den tankegang må være betænkelig, og jeg kan ikke deltage i den tro, fordi jeg tror, det er noget fundamentalt, at en betydelig del især af de 15-, 16-, 17-årige absolut ikke er motiverede.

Når hr. Nørsgaard Sørensen derefter føjer til, at han under ingen omstændigheder vil være med til forpraktik, hvis det betyder, at man gør ufaglært arbejde til en adgangsvej til en uddannelse, så har vi egentlig problemet i en nøddeskal, for så ser vi barrieren tydeligt for os. Det skal man altså ikke kunne, hvis man er ufaglært, hvis man er gået tidligt ud af skolen. Jeg nævner blot, at her har vi problemet i den rapport. Det er det eneste kritiske spørgsmål, jeg stiller til denne rapport. Har de, der lavede rapporten, nu også taget tilstrækkeligt hensyn til, at der ikke må skabes nye barrierer, at det ikke skal være endnu værre at være gået tidligt ud af skolen, at det ikke skal være endnu værre at tilhøre restgruppen? For den er jo ikke opstået af sig selv. Restgruppen er skabt af dansk uddannelsespolitik gennem 20 år. Vi skal passe på, vi ikke forværrer den tendens.

Det er en meget spændende diskussion, som jeg meget gerne vil føre videre både her og ved senere lejligheder. Jeg har blot stillet et kritisk spørgsmål og må selvfølgelig føje til, at det heller ikke er tiden at bruge en hel masse penge på uddannelsesforlængelser. Det er jo det, der var tale om. Det er selvfølgelig noget, man også må tage med i betragtning.

Fru Tove Niemann vil jeg sige tak for en indholdsrig og tilmæd historisk tale. Jeg kan godt forstå, at fru Tove Niemann anbefaler indførelse af en indslusningsløn, og jeg vil give fru Tove Niemann endnu et argument for det, nemlig følgende: hvis det store flertal i folketinget her, som vedtog løntilskuddet til oprettelse af lære- og praktikpladser på 30.000 kr. det første år, mener, at dette løntilskud har haft en virkning – altså at omkostningen i starten for en nyansat betyder noget for beskæftigelsesmulighederne – så må det også være rigtigt, at gennemførelse af en indslusningsløn får en beskæftigelsesmæssig virkning. Dette lille ræsonnement ville jeg

bede ikke så meget socialdemokratiet som arbejdsmarkedets parter om at overveje. Jeg er ikke i tvivl om, at både 30.000 kr.-tilskuddet og indslusningsløn virker beskæftigelsesfremmende på den aldersgruppe, vi taler om her.

Fru Tove Niemann ønskede større forenkling. Jeg kan garantere for, at det ønsker jeg også. Her er der jo på erhvervsuddannelsesområdet en masse uden for ministeriet, som spiller med. Der er de faglige udvalg, som ikke altid har været lige hurtige nok. Dem har min forgænger skubbet til, og dem skal jeg også nok skubbe til. Men derudover gælder det selvfølgelig om, at vi om nødvendigt lader skolerne være med i denne godkendelse, og at vi overvejer, hvordan vi kan gøre det lettere for virksomhederne, som vil have en lærling, at komme over det besvær, det er første gang at skulle til at sætte sig ind i alle de girokort og alle de regler, man skal til at have med at gøre. Det er meget relevant, og jeg lover fru Tove Niemann, at det skal jeg gøre noget ved i samarbejde med mine ministerkolleger.

Fru Bente Juncker var ligefrem lidt skuffet over, at der kun stod, at mesterlæren blev bevaret indtil videre. Jeg tror, jeg kan tilfredsstille fru Bente Juncker ved at sige, at regeringen sandelig også mener, at mesterlærens fordele skal bevares længere end bare et par år. Den fordel, at man kan begynde med praktik, at man kan begynde uden for skolesystemet, må ikke forsvinde. En anden fordel er jeg også nødt til at gøre opmærksom på: mesterlæren er en billig uddannelse, ikke bare for samfundet, men også for den unge. Det bør vi også fastholde i så stort omfang som muligt.

Hr. Ole Vig Jensens tale var meget detaljeret, meget lærerig og, synes jeg, meget velovervejet hele vejen igennem. (*Munterhed*). Han fremlagde sit partis politik, og jeg vil gerne gennemgå nogle af de punkter. Som allerede hr. Nørsgaard Sørensen latter har afsløret, er det ikke helt ligegyldigt, hvad hr. Ole Vig Jensen siger fra denne talerstol. Det vil også de to tidligere undervisningsministre, der er til stede, vide.

Hr. Ole Vig Jensen sagde, at det radikale venstre ville gå langt for at virkeliggøre de målsætninger, som vi har tilfælles, og det betragter jeg som et håndslag, der ikke bare